

Οἱ Παξοὶ καὶ οἱ Ἀντίπαξοι εἰναι νησία 6, καὶ ἔχουν διαπόρι, οἱ Παξοὶ εἰς τὸν κάβο τοῦ που-
νέντι εἰναι τὸ χωρίο καὶ εἰναι ὁ λιμενὸς ὃπου
στέκουν τὰ ξύλα τους, καὶ τὸ λὴν εἰς τὸν ἄγιον
Ἀνδρέαν, καὶ εἰς τὴν μέσην τοῦ νησίου εἰναι νη-
σία δύο, καὶ τὸ ἔνα τὸ λέγουν εἰς τὴν Παναγία,
καὶ ἐκεῖ εἰναι διαπόρι, καὶ τὸ ἄλλο τὸ λέγουν ὁ
ἄγιος Νικόλαος, καὶ εἰναι ἀπάνω εἰς τὸ νησί ἔνα
κάστρο χαλασμένο παλαιό, καὶ ἀνάμεσα τὸν ἄ-
γιον Νικόλαον καὶ τὴν Παναγία περνοῦν σκυρά-
τζα καὶ κάτεργο, καὶ εἰναι λιμενὸς εἰς τὸν ἄγιον
Νικόλαον καὶ εἰναι ἀπάνω εἰς τὸ μικρὸν νησί
μία ἐκκλησία καὶ λέγουντην ἡ Παναγία, καὶ εἰς
τὸ διαπόρι αὐτὸς ξύλα χοντρὰ δὲν περνοῦν, εἰς
τὸν κάβο τοῦ λεβάντι τῶν Παξῶν εἰναι ὁ βρω-
μολιμενὸς πόρτο καλὸς, καὶ εἰς τὸν κάβο τοῦ
λεβάντι ἔχει νησόπουλα καὶ ἔσχατος καὶ ἀλαργάριζε.
· Ή Λευκάδα εἰναι νησὶ μπιτάδο καὶ ἔχει καὶ
μίαν χώραν καὶ λέγουντην Ἀγία Μαύρα, καὶ εἰναι
εἰς τὴν Θάλασσα καὶ ἔχει ποῦντον καὶ περνᾷ εἰς
τὴν στερέα, καὶ μέσα ἔχει λίμνη καὶ περνοῦν ξύ-
λα μικρά, καὶ περνοῦν ἀπὸ τὸν ποῦντο καὶ ὑπάν
εἰς τὸ πέραμα εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον.

δῆλαδὴ μοὶ προλέγουν ὅτι εἰς Τοῦρκος θὰ φονεύσῃ
ἐμὲ τὸν αἰθιωπικὸν λέοντα! Εἰς τὴν ζωήν μου
αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοι εἰναι λίαν ἀπερίσκεπτοι! Εἰς
τὴν φυλακὴν ἀμέσως ὁ εὐθυνὴς ζένος! — Καὶ οἱ
θαυμαστῆς τοῦ Θεοδώρου ἐδεσμεύθη.

* * * Εἰς ἐπίσκοπος τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας,
ծνόματι Στέρν, ὁ συντάξας ἄλλοτε ἀπολογίαν
τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου ἐπρόκειτο ν' ἀναχω-
ρήσῃ ἐξ Ἀθωσινίας κατὰ τὸν αὔγουστον τοῦ
1863, ἀλλ' αἴτια ἀπροσδόκητα τὸν ἐμπόδισαν
μέχρι τοῦ ὀκτωβρίου. — Οἱ ἀνθρωποι οὖτος μὲ
ἀπατᾷ, εἶπεν δὲ Θεοδώρος καθ' ἔστιν, καὶ ἀ-
ναμφιβόλως θὰ εἰναι κατάσκοπος τῶν ἐχθρῶν
μου. Εἰς τὰ δεσμὰ ἀνέκραξεν. — Κατὰ συνέπειαν
δὲ ἀτυχῆς ἐπίσκοπος ἀφοῦ πρηγουμένως ἐραβδο-
κοπήθη σκληρῶς καὶ ἀλυσοδέθη, ἐρρίφθη εἰς τὰς
φυλακὰς ὃπου ἔμεινεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας!

* * * Η θαυματουργὸς παταργία τῆς Γερα-
τούης.

'Ἐν τῇ κωμοπόλει Γενατσάνη δίλγα μῆλα ἀ-
πεκόύση τῆς Ρώμης ὑπάρχει εἰκὼν της θαυμα-
τουργὸς τῆς Παναγίας, ἡς τὴν ἱστορίαν οἱ κάτοι-

Οταν Μωάμεθ ὁ Β', ἐκυρίευσε τὴν Ἀλβανίαν, ή εἰκὸν αὐτη μὴ εὐχαριστουμένη νὰ μένῃ πλέον εἰς τὴν Ἀλβανικὴν πόλιν Σκούταρι, καταληφθεῖσαν ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τόπον ἀπολύτως καθολικόν. Ἐνεργανίσθη ὅθεν καθ' ὑπονομοῦ εἰς τινα νεάνιδα τῆς Γενατσάνης, δινόματι Πετρούτσια, θην διέταξε ν' ἀγοικοδομήσῃ τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν τῶν μοναχῶν Αὐγουστίνων, ἔνθι ἐπειθύμει νὰ μετακομίσθῃ. Κατὰ συνέπειαν ή νεάνις ἐπώλησε μικρόν τι κτῆμά της, συνέλεξε τινάς συνδρομάς καὶ ἤρξη το πραγματοποιούσε τὴν διαταγὴν ἥντις ἔχει λαβεῖ.

Στηρίζοντας την πατρική μάκη την οποία κατέβασε στην αγριότητα της Καστοριάς, η Μανιώτικη ενθουσιωδή ιερά διαδήλωση συνέβησε στην Επετειακή συνέχεια (Επεται ή συνέχεια). Η πατριωτική προσφορά της Μανιώτικης για την επανάσταση της Ελλάδας στην Επεται ή συνέχεια.

* * * Νέος τις ἄγγλος, σφρόδρος θαυμαστής τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἀβυσσινίας Θεοδώρου, ἐδωρήθησατο αὐτῷ περίφημον γαλλικὸν τάπητα, παριστῶντα ὑπόθεσαν ἀφρικανικὴν, τὸν Ἰούλιον Γεράρδον. — Πῶς, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, μοὶ στέλλουσιν ἔνα σαρικοφόρον φονεύοντα; ἔνα λέοντα;

Ἐκεῖ εὑρέθησαν εἰς μεγίστην ἀμυχανίαν, διότι τὸν πλοϊον τούτον εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των. Τίνι τρόπῳ νῦν διέλθωσι τὴν Ἀδριατικήν; Προχωρήσαντες ἐν τούτοις πρὸς ὅτινα παραλίαν, εὗρον τὰ κύματα ἀποκρυσταλλωμένα, διέβησαν ἀβρόχοις ποσὶν, καὶ ἀκολουθοῦντες πάντοτε τὴν εἰκόνα ἔφθασαν εἰς Ρώμην.

Ἐνταῦθι ἡ εἰκὼν ἐγένετο ἄρχαντος, οἱ δὲ Σκουταριανοὶ νομίσαντες ὅτι ἡ ἔκλεψις αὐτῆς ἦν ἀποτέλεσμα ἀκουσίου τυνος ἀμαρτήματός των ἐρρίφθησαν πρησταῖς κατὰ γῆς, ἔξαιτούμενοι παρὰ τοῦ Θεοῦ συγγνώμην τοῦ ἀμαρτήματός των. Τότε αἱ δύο στῆλαι ἐνεργήσησαν πάλιν καὶ διεύθυνθησαν εἰς τὴν κωμόπολιν Γενετσάνην, εἰς ἣν ἐστησαν τὴν 25 ἀπριλίου 1467 κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ. Κατὰ τὴν ἕωιξιν τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος πάντες οἱ κωδωνες ἐσῆμαινον μόνοι των, οἱ δὲ κάτοικοι σπεύσαντες εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν εὗρον τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας κρεμαμένην εἰς τὸν ἄρχοντα ἄνωθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης.

Ἐν τῇ θέσει ταύτη ἴσταται καὶ σήμερον ἐκτελουστα ἀπειροπληθῆ Θαύματα.

* * * Οἱ κάτοικοι τῶν Φίντζιῶν νήσων ἐν τῇ Αμερικῇ συνειθίζουσι νὰ φονεύσωσι τοὺς ναυαγήσαντας συμπλοκιώτας των, ἐκλαμβάνοντες αὐτοὺς ὡς ἐγκαταλειμμένους ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ τούτου ἔνεκα ἀναξίους ὅπως ζῶσιν εἰς τὸν κόσμον, ἐνῷ τούναντίον τοὺς ζένους, οἵτινες οὐθελον πέσου εἰς τὰ παράλιά των οὐδόλως παραβλάπτουσιν. Άμα δυστυχής τις Φίντζιος φανῇ κολυμβῶν ἐκ ναυαγίου, οἱ δύσφυλοι του συλλαμβάνοντες αὐτὸν καὶ καίοντες οὐρινον τὸν φίτουσιν ἐν τῷ φλογώνθει μεστεῖ τὸν παραπλανητικὸν πόλεμον.

* * * Παρατεῖται τατάροις ἐπτὰ λογίζονται τὰ εἰδη τῆς ἀκαθάρτου τροφῆς. Τὸν κρέας τοῦ χοιροῦ, καὶ δὲ τρώγων αὐτὸς διαποράττει τὸ θανατημέτερον ἔγκλημα, τὸ κρέας τῶν ὑπὸ τοῦ Κορανίου ἀπηγορευμένων ζώων, δὲ τροφὴ τὴν ὅποιαν κλέπτει τις, ἐκείνη τὴν ὅποιαν ἀφορίσει ἀπὸ τὸν ὄρφανόν, ἐκείνη τὴν ὅποιαν ἀγοράζει διὰ χορημάτων ἐμπειστευμένων εἰς παρακαταθήκην, ἐκείνη τὴν ὅποιαν ἀποκτήσῃ ἀπάτης, καὶ ἐκείνη τὴν ὅποιαν πορίζεται εἰς ἀντάλλαγμα γυναικείας τιμῆς.

ΑΓΓΕΔΙΑ. Τὰ ἡμερολόγια, μηγολόγια, χρονοδόγια, ἡλιοδρόμια, σεληνοδρόμια, καλενδάρια, ἀλμανάχια ἢ, ὡς παρ' ἡμῖν λέγονται, οἱ Καζαμίαι είναι παντὸς ἄλλου βιβλίου τὸ σοφώτερον: διότι τὰ μὲν ἄλλα πραγματεύονται μόνον περὶ

παρόντων ἢ παρελθόντων πραγμάτων, οἱ δὲ Καζαμίαι προλέγουσι καὶ αὐτὸς τὸ ἄδηλον μέλλον, ὅπερ ἐκ γούρασι Λίδος κεῖται, ὡς τε ὁ Καζαμίας ἡζένει ἐπάνω κάτω ὅσα καὶ ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Δίας, ὡς ἔλεγεν ἀγαθός τις ἄνθρωπος, μὴ δυνάμενος νὰ παισθῇ διτι Θεοῦ ὄνομα δύναται νὰ ἡναι ἀνώμαλον.

Ἐν τῇ εὐνομούμενῃ Δύσει, ὅθεν ἀπ' αἰώνιον ἥδη δὲ Ἡλιος ἀνατέλλει, — διότι, ὡς ὁ Ἔρως, ἔχει καὶ δὲ Ἡλιος τὰς ὁδιοτροπίας του, καθὼς τὸ ἐδειξεν ἄλλοτε, σταματήσας ἐν πλήρει μεσημέριᾳ —, τὰ ἡμερολόγια, διὰ τὸ χάριν καὶ εὐωνον αὐτῶν, καθίστανται ἀλτίθεις ἀρτηρίαι, διοχετεύονται εἰς τὸν λαὸν πᾶν τὸ περίεργον ἢ εὐφυὲς, πᾶν τὸ ὄφελον ἢ τερπνόν. Διὰ τοῦτο πλεῖστα ὅσα σοιαῦτα ἔκει κατέχονται, διὸ οὐδεὶς εἴπασσε τῆς κοίνωνίας τὰς τάξεις, ἐκ τῆς τοῦ γεωργοῦ καὶ τοῦ βιομηχάνου μέχρι τῆς τοῦ επιστήμονος καὶ τοῦ ἡγεμόνος, ὅστις εἰς τὸ περιώνυμον τῆς Γότθας ἀλμανάχιον ἐν ἐκτάσει εὑρίσκει τὰ καθ' ἔαυτόν.

* * * Επιχειρῶν καὶ ἐγὼ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ἀττικοῦ Ἡμερολογίου ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀρωγὴν τῶν φρονδούσων συνδρομητῶν, οὐδὲν αὐτοῖς περὶ τοῦ ἔργου ὑποσχόμενος, διότι ποσάκις αἱ ὑποσχέσεις δὲν ἀποβαίνουσιν ἀπατηλαί, ὡς τὰς ἕρδας καὶ τὰς κρίνα πολλῶν τῆς Εὔας θυγατέρων, οὐ καὶ ἐπειτα μένον τοὺς ἐμπόρους ἀφιδέει νὰ ἐπικυνῶσι τὰ ἴδια αὐτῶν ἐμπορεύματα κατηγοροῦντες τὰ τοῦ γείτονος.

Τιμᾶται Δοραχμῆς. οποῖας δεν κτελούν νέατα σεντόνια.

* * * Εν τῇ Αθήναις, τῇ 1 Ιουλίου 1866. ἈΛΩΤΑΣ.

Σημ. Χρυσαλ. Εὔχοιστως δημοσιεύοντες τὴν ἀνωτέρα Αγγελίαν, τοῦτο μόνον λέγομεν εἴς καρετικῶς πρὸς ὑμᾶς; καὶ μόνους, ὡς ἀγαγνώσται μής, διότι ὑμᾶς ιδίως ἀγαπῶμεν διὰ τὸν μάλιστα δὲν καθυστερήτε τὰς συνδρομάς σας. « Φυλαχθῆτε μὴ ἀγοράσητε ἄλλον Καζαμίνην παρὰ τὸ ὑπὸ τοῦ φίλου μής Ἀλθώτα ἀγγελλόμενον Ἀττικὸν ἡμερολόγιον, διότι ἀν δὲν μής ἀκούστητε θά τρώγετε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1867 φαγητὰ ἀνάλαττα. Ο φίλος ἡμῶν Ἀλθώτας ἔχει τὸ μονοπώλειον τοῦ Αττικοῦ ἄλατος. Ήξερότε δὲ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, τι ἔστι φαγητὸν ἀνάλατον, Καζαμίας ἀνοστος καὶ χαριεντισμὸς χυδαῖος! »